

Кун синчен Чăваш халăх поэчĕ Петĕр Хусанкай пĕрре мар асанатчĕ. Иксĕмĕр унпа манăн «Чĕрĕ сыханусем» («Живые нити») кĕнекен малтанхи каларăмне пичеге хатĕрленĕ чух туслашрăмăр. Чи хаклă япаласене упранă пек упратап эпĕ талантлă савăçан хам пата янă сыравĕсене. Толстой çав тери юратнă поэт вăл чăвашсемпе сыхану тытнн синчен калакан материалсемпе кашни вак-төвек таранах хытă интересленетчĕ, çакна кĕнекере тĕплĕрех çутатса памалла пултăр тесе тăрăшатчĕ. Уншăн эпĕ апа ялан тав туса аса илетĕп.

«Чĕрĕ сыханусем» кĕнеке тухнă-тухманах ун синчен Ухсай Янкăвĕ пичетре хайĕн шухăшне каларĕ. Кăштахран та, иксĕмĕр СССР писателĕсен съездĕнче тĕл пулсан, вăл хайне литература ёçĕнче Толстой пултарулăхĕ нумай пулăшни синчен каланăччĕ. Унтан Ухсай çакан синченех «Волга» журналĕн 1976 çулхи 5-мĕш номерĕнче тухнă «Время, творчество, долг» («Вăхăт, пултарулăх, тивĕç») статийнче сырчĕ.

Çав сăмахсенех ытти чăваш писателĕсем те калама пултараççĕ. Тăван литературана нумай енчен тĕпченĕ М. Я. Сироткин профессор «Чăваш совет литератури историйĕн очеркĕсем» ятлă монографилле ёçĕнче Толстойран «сынсен сăнарĕсене ўкерсе катартмалли искусствана, чĕлхе сăнарлăхне» Хумма Çеменĕ, Илпек Микулайĕ, Алагер Васлейĕ тата ытти писателĕсем те вĕренсе пыни синчен асаннă. Толстойн «чун-чĕре диалектики» хăвăрт аталанса пыракан сăмрăк чăваш литературишĕн шухăша тарăннăн та витĕмлĕн уçса парас асталăха вĕренмелли хайне евĕр шул вырăнне пулнă. Совет халăхĕсен туслă сĕмийнче султан-çул хăватлăн чечекленекен тăван культурана аталантарас ёре талантлă чăваш сырависем аслă писательтен халĕ те нумай вĕренеççĕ, вĕренĕç те.

Вăл вилнĕ хыççанах сырнă «Л. Н. Толстой» статийнче В. И. Ленинн çапла каланă вырăн пур: «Толстой-художника Россияра та çав тери сахаллăн пĕлесеç-ха. Унăн чаплă произведенийĕсене чăнах та мĕнпур сынсен пуялăхĕ туса хурас пулсан, миллионшар тата вуншар миллион сынна тĕттĕмлĕхре, нишлĕхре, чĕр тамăкри пек йывăр ёçре, чухăнлăхра асаплантарса усракан обществалла строя хирĕç вĕсен кĕрешмелле те кĕрешмелле, апа тĕпрен улăштарса, социализм сÿлĕ сине тăмалла». [В. И. Ленин. Сырнисен тулли пуххи, XX том, 19 стр.]

Октябрьти социализмлă Аслă революци сĕç чăваш халăхне пĕтĕм культура пуялăхĕпе сываххăн паллашма анлă сул уçса пачĕ. Çакна Л. Н. Толстой произведенийĕсене чăвашла нумай куçарни, вĕсем хуласемпе ялсенчи кашни библиотекăра, уйрăм сынсен сĕршерпиншер библиотекисенче пурри, шулсенче вĕсене тарăннăн вĕренни яр-уççан сирĕплетсе парать.

Совет влаçĕ сÿлĕсенче Л. Н. Толстойн хăватлă пултарулăхĕ мĕнпур халăхсен ывăлĕ-хĕрĕсен чĕрисем патне сывах сул тулрĕ. Халĕ тĕрлĕ нацисен миллионшар сыннисем унăн вилĕмсĕр произведенийĕсене хайсен чи хаклă, чи сывах пуялăхĕ вырăнне пахаласçĕ.

Леонид БОЛЬШАКОВ.

КЕНЕКЕ

Калав

Хветут пичĕшĕ Микулай хут пĕлменнисен шулĕнче вĕренет. Паян вăл кĕнеке илсе килнĕ те вулама хăтланса ларать.

— «Хĕ... хĕл-ле... ку... мул-кач... ял сыва... сыва-хĕн-че пу... пу-рăн-нă», — тет вăл асаплăн, сăмахсене тытăнчăклăн калаçакан сын пек вакласа. Вара урай шăлакан шăллĕне аплантарса парать: — Мулкач вăл пирĕнле куян пулат, çавна та пĕлместĕн.

Кĕнекери ўкерĕке куриччен апа вăл хай те пĕлмен-ха. Микулай чÿрече патне пĕшкĕнет те малалла вулама тытăнать: — «Тĕ... тĕм пул-сан... мул-ка-ач...»

Хветут итлемест апа. Ун вăхăт сук Урай шăлса тухать те, сÿп-çапне тăкса кĕрет. Ашшĕпе амăш таврăннă сĕре ураине сĕрсе хурсан та пăсмастчĕ. Вывăх пăхас хуйхă сук-ха ун паян — пичĕшĕн черечĕ. Тусĕ патне каçĕчĕ Хветут урам урлă — сивĕрен хăрат. Тÿрех сăмсинчен ярса илет апа хĕл мучи. Сăхманĕ те ала пекех ав. — «Мул-кач... хă-рах... хĕл-хине тă-рат-рĕ», — илтĕнсе кааять пичĕшĕн сасси.

— «Хăлхине» мар-и? — тÿрлетме пăхать Хветут.

— Ак çакна-и? — пичĕшĕ Хветута хăлхинчен шăтăрлă парать. — Пĕлмесĕĕ пуль сансăр. Кĕнекере çапла сырнă. «Хĕлхине» тенĕ, — кĕнекерине юриех пăсса вулать Микулай.

Ёсне тирпейлесе пĕтерсен, Хветут сентре сине хăпарса выртать. Силленмест вăл пичĕшне. Пысăккисем хайсем çаван пек вĕсем. Пурин те аллисем сÿлте. Уссен ак Хветут та çапăçма тытăнать пуль-ха. Ситменне айвантарах вăл. (Мăннисем çапла калаççĕ апа). Айвана кам ўркенмест — çавă кÿренетерет.

Ашшĕпе амăшĕ пирки шухăшлать Хветут. Сĕрле таврăнма пулнăчĕ вĕсем. Кученеç парса ярать ёнтĕ ун валли апăшĕ. Халь сыварса илет те ак Хветут — сĕрле куç хупмасăр кĕтсе ларать.

Анчах ыйхи сук та сук ун. Кăштах шухăшласан, мĕншĕн ыйхă килменнине те тавсăрса илет ача. Пичĕшĕ кĕнеке вуланне итлесе выртать-мĕн вăл. Микулай пÿрнине йĕрлесе пырса кĕнеке вуласа ларать, Хветут апа курса пырат. Курса сĕç те мар-ха, вăл хай те çаванта. Кĕнекере сырса катартнă сĕрте.

Уй варринчи хĕллекхи каç. Таçта кайма духнă тивлĕ лавсем. Лаша гулхăрни, сÿна ўрчисем сĕтăртатни илтĕнет. Сул хĕрринче куян ларать. Вăл лавсем иртсе пĕтессе кĕтет. Куян пуçĕ тĕлĕнче сивĕ пăс тăрать, ун витĕр пысăк сÿтă сĕлтĕрсем куранасçĕ. Хветут ёнсине хыçалти лаша сывлăшĕ кăтăклать пек.

Ача тÿрленсе ларма хăтланать те, маччана лексе, хай

аҗтине аса илет. Төлөнет вай, Мён чөртсе тәратрә ун пиччешә вуланине?

Хветут сентре синчен урайне анма тытәнатъ. Микулая вулама чарас мар тесе, хуллиен анать. Сөрте те вай пиччешә сүмне мар, алак патәнчи кравать сине ларать, пиччешә еннелле мар, шәпәр шәтәкнелле пәхатъ.

Шәллә мён тума аннине Микулай апланмасть. Вулама чарәнать те вай Хветутран ыйтатъ:

— Сана мён кирлә?

— Мана-и?—тет лешә, ним калама аптраса. —Темән..

— Вуланине итлешән эс. Сапла-и? Кала тўррипе.

— Сапла.

— Эппин, акә мён. Малтан эс маншан карта хырса кёрен. Вара курәнать унта.

— Эсә унччен вуламән-и?

— Ан хәра, вуламастәп.

Хветут васкаса амәшән кив хәсатне, хәйән сәхманне, сиелтән ашпән кәрәк ләстәкне тәхәнать те картинне вирхәнсе тухатъ. Ес пөтерсе кәрсең вай алак патәнче кәпе вәсәенех курәнса каять. Тумтиррисем хәшә кәмака сине, хәшә урайне ыткәнәсә.

— Тумтиррүне пустарса сак.

Хветут сәхманне кәрәкне илсе алак патәнчи сәкәле сакать. Алсишне кәмака шәтәкне чикет. Сәләкне тәхәнать те хәюлләнах пиччеш сүмне пырса ларать.

— Вула малалла.

— Сан сүсәер юлас килет-им?—тет Микулай, Хветут пусәнчи сәләке хывса. — Юрамасть пүртре сәләкне.

Хәй такәнса вуланине пәлнпех васкамасть пулас Микулай. Юлашкинчен пурпөрех кәнекине тытма тивет. Каллех сәмаксене ваклама тытәнать вай. Хветут пусәнче пөтәмешле картина пулса пыратъ.

... Обоз иртсе пөтсен, куян сүл урлә казатъ те майәпен анкартинелле ләнкәштататъ. Обозри усал анчәк куяна курнә-мён, пөрех вөрсе яратъ те ун хысәән ыткәнать. Куян көртсем сийәпе чупатъ, апа чәтатъ көрт. Ийтә юр әшне путатъ те чарәнать. Унран тәрәхланә пек, куян та чарәнать. Кәштах ларса тутине сиктеркелет, шәршласа пәхатъ те кайәк (Хветутсен енче куяна кайәк та тәсә) хуллиен анкартинелле суләнать. Сәра сөртө калча синче икә куяна төл пулатъ вай. Лешсем выля-выля сисе сүрәсә. Пирән куян та юлташәсемпе вылякалатъ, шән юра чавса, калча сиег. Ялта пөр сасчәв те сук-мён, хәй сүтисенә те сүнтерсе пөтернә. Тақта пөр ача макәрни, сивәпе пүрт пөрени шартлатса сурәлни сәс илтәнет..

Хветут төләнсе хытса каять. Мөнле пурте сав тери ёненмелле, куша курәнмалла! Чөринне туятъ ача—йәлтах сапла вай. Нимле те урәхла мар, шәп кәна сапла.

— Хәш төлте вай—пүрт пөрени сурәлни?—тесе, Хветут кәнеке сине тинкерсе пәхатъ.

Микулай та төлөнет.

— Мөнле пүрт пөрени? Ак тата санпала.

— Ара, хәв вуларән-сәке?

— Кәнекерех пуль, эппин. Эп аҗстан пәлем.

— Куяне тытса курам-и, пичче?

— Хәш куяне тата? Ун хүри кәске, тыттармасть вай.

— Кәскине кәтартмастан та..

— Ана тытма малтан аллуна сүмалла-ха.

Хветут йәпәр-япәр аллине суса пыратъ.

— Халь юратъ-и?

— Йүтетмәш эс, ача мар. Ме!—тесе, Хветута хупнә кәнекин пөр кәтессине тыттарса кәтартатъ Микулай.

Кәнекен пөр хөррине сәс тәксе пәхнпә Хветутән ун әшә канмасть, ни кәнекин вәрттәләнәхне пәлмест вай. Ләпланма мар, тата ытларах хускалса каять кәна.

— Пичче тетәп, тепөр хут вуласа пар-ха ёнтә?

— Халь анчах вуласа пөтертәм-сәке. Унта урәх халапсем те пур.

— Халап мар вай, чән пулни. Эсә сәкнах тепре вула. Пәсәр тәнламарәм эпә.

— Хәлхасәр пупшән икә хут чан сапмасә.

— Вуласа кәтарт ёнтә?

— Кай, ан сәпәс. Сурәхсәне тухса утә антарса пар ав.

— Вәсене әр пәсәрах апат патәм. Сиичәкне те пустарса хугәм. Кардине те хыртәм. Ыран та хыртәм.

— Хәвән чәрегүнче-и? Тәта кам хыртәр? Ытла чәсәке эс. Аппа кучченәсәне, хәвән тупүне, ситерме пулсан, вуләп.

«Тытман тилә тирне сутас-и?»—шухәшлатъ Хветут әшә сәмахәпе. Анчах пәлес-итлес килни сәнтерет-сәнтеретех ун.

— Юратъ, вула,—тет вай тәтәклән.

Пиччешә сәвна сәс кәтнә-мён. Вай Хветута сүпәрлатъ.

— Ан хәра, юри каларәм. Хам пая та сана парәп. Санән үсмелле-ха.

Вара каллех ништа кайса кәрейми хәйөртесе те төләнсе итлесе ларать Хветут. Сасартәк асамлә төнче уәлчә пек ун куәсә умәнче. Кәнекери ытарма сук төнче.

Микулай: «Мулкач лупашкана анса шәтәк турә, унта кутән май кәрсе ларса, хәлхисене сурәмә сине ырттарчә те куәне хупмасәрах сывәрса кайрә», тенә төлте Хветут пиччешне пырса ыталаса илет.

Хәй сәрәпе сывәраймасәр ирттерет.

Усрәхпе сәк кәнекене тупса илме төв тәватъ вай. В. И. Ленин вилнә хәл шула сүреме тытәнать ача. Вулама вөренет. Тупатъ сав кәнекене. Сәмсә сәрә хуплашкәллә сәс-мён вай. Хучә те чүпәкленсе сәс тәратъ. Укөрчәкәсене ләп-лап каскаласа тунә. 1921 сүлта Хусанта чәвашла куәрса кәларнә апа. Сиеле сапла сырса хунә:

Л. Н. ТОЛСТОЙ

Ачасем валли сүрнә калавсем.

Хветут апа хәйән чи хитре тәркәчәне уләштарса илет. Чи паха кәнеке тесе упратъ.